

Чому Бог допускає війну?

Чому Бог допускає війну?

Це питання сьогодні надзвичайно актуальне. Війна лютує і руйнує. Війна – подія не нова. З 3600 р. до н.е. світ знав лише 292 роки миру. За цей період відбулося 14 531 воєн. Підраховано, що там загинуло 3 640 000 000 людей.

Війна дуже дорога. Війна – це завжди страшно. Війна сіє хаос і смерть. Ті, хто не постраждав фізично, матимуть емоційні шрами. Ми поділяємо історію на довоєнні та післявоєнні часи. Військовий дим піднімається ще довго після того, як тіла загиблих були поховані і було підписано перемир'я.

Тож чому Бог допускає війну? Відповідь починається з точки зору Бога на це питання. Наш досвід роботи з головоломками вчить нас, наскільки важливим є малюнок на зовнішній стороні коробки. Якщо ми не бачимо зображення з точки зору Творця, проблема виходить за межі наших можливостей. Якщо ми не дивимося на проблему війни та людських конфліктів з Божої точки зору, наша розмова буде безглуздою. Будь-яка розмова про війну має крутитися навколо характеру Бога.

Що нам потрібно пам'ятати?

1. Бог любить нас!

Ми маємо справу з Богом, який любить нас:

«Він любить справедливість і закон...»

(Псалми 33:5а).

Колись Бог сказав пророку, а сьогодні Він каже нам:

«Я люблю вас вічною любов'ю, тому так довго виявляв вам благодать» (Єремії 31:3).

«Зверніть увагу, яку любов виявив до нас Отець...» (1 Івана 3:1).

Ми повинні почати розмову про війну з огляду на Бога і Його любов. Кожен його вчинок народжується з пристрасті до нас, людей. Бог робить тільки те, що правильно, хоча ми цього не бачимо в даний момент. Не менш важливо, що Бог робить лише те, що справедливо.

2. Бог справедливий!

Ворог людини – гріх. Егоцентризм руйнує наші серця. З самого початку платою за егоцентризм була смерть.

«Що людина посіє, те й пожне» (Галатів 6:7).

Якщо ми сіємо зерна миру, ми пожнемо плоди миру. Коли людина сіє насіння руйнування, плодом буде руйнування. Стародавній Йов у своїй книзі 4:8 сказав це так:

**«Коли я думаю назад, я бачу, що той,
хто орав беззаконня чи розповсюджував біду,
пожнув те, що посіяв».**

3. Війна — плід гріха

Біблія не розрізняє війну так, ніби це щось унікальне і абсолютно відмінне від інших людських проблем. Війна між націями — на тому ж рівні, що й зґвалтування, вбивства, побиття дружини, приниження чоловіка, самотність, зарозумілість. Це все плоди гріха.

Один із цих плодів – війна. У більшому масштабі, безсумнівно. Звісно, в більш жахливій формі. Але нинішня війна народилася в тому ж госпіталі, що й сварка між чоловіком і дружиною або між сусідами одного народу. Це жахлива лікарня гріха.

Перш ніж звинуватити війну на політичних амбіціях божевільних та їх потребі розширювати кордони, ми повинні звинуватити її, як це бачить Бог, нашу гріховну природу:

**«Звідки взялися війни і звідки виникли
зіткнення між вами? Хіба вони**

**не є результатом ваших пристрастей,
які воюють у ваших тілах?» (Яків 4:1).**

Справа не тільки в тому, що війна є гріхом, але війна є наслідком гріха, результатом пожадливості та бажань, які ведуть війну всередині нас. Далі Яків каже:

**«Ти хочеш, але не маєш. Ти вбиваєш
і заздриш, а досягти не можеш.
Ти борешся і сварись...» (Яків 4:2).**

Якось хлопчик запитав: «Тато, а як починаються війни?» «Знаєш, друга світова війна почалася, коли Німеччина напала на Польщу». Дружина відразу перервала його: «Скажи хлопцеві правду. Це почалося, коли когось вбили. Чоловік пробурмотів: «Ти відповідаєш чи я?» Вона вийшла з кімнати, а тато сів надувшись. Хлопчик порушив мовчанку і закричав: «Тато, ти більше не повинен розповідати мені, як починаються війни. Здається, я знаю як».

Незалежно від того, чи йдеться про двох малюків, які б'ються в ігровій кімнаті, чоловіка та дружини, які борються за свою важливість, чи країна, яка кидає бомби на свого сусіда; причина конфлікту та сама. Егоїзм. Одна сторона не може отримати те, чого хоче, тому вимагає задоволення своїх пожадливістей. Вони борються на життя і смерть. Війна — плід гріха.

Молитися до Бога, щоб він заборонив війну, означає просити Його заборонити наслідки людської поведінки. Це те, чого Бог ніколи не робив. Поки панує гріх, будуть війни.

4. Що в усьому цьому Бог?

Головна мета Бога – це ваше спасіння. Коли якась божевільна група людей блокує Його план, хіба Бог не має права їх усунути? Він є Богом, який каже: «**Від початку Я звіщаю, що буде...**» (Ісаїя 46:10). Він знає кінець перед початком. Бог знає людські серця, караючи за зло їхніх злих сусідів. Хіба Бог не має права карати погане? Хіба не належно, щоб той, хто говорить нам ненавидіти погане, карає погане? Так, звісно.

Можливо, ви запитаете: «Де Бог, коли мій народ зазнав жорстокого нападу?» А де був Бог, коли в концтаборах гинули люди?».

Бог був там, де Його Син Ісус Христос був прибитий до хреста. Бог там, де трапляється біда. Бог з тобою в цій війні.

5. Чого від мене чекає Бог?

Чи достатньо, щоб ми намагалися бути добрими людьми, каялися у своїх гріхах, молилися та чи-

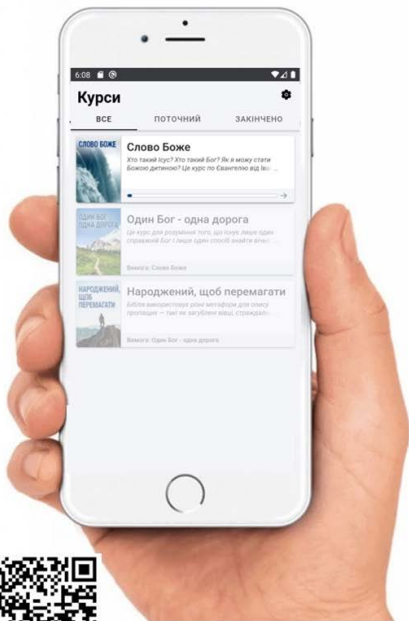
тали Святе Письмо? На жаль ні. Звичайно, все це необхідно для того, щоб допомогти нам наблизитися до Бога, і ми не повинні цього забувати, але Бог чекає від нас чогось набагато більшого.

Бог хоче, щоб ми підкорилися Йому. Бог хоче, щоб ми віддали Йому своє життя, мрії, турботи, сім'ю, друзів, усе, що у нас є. Просто все, що є наше. Йдеться про безмежну довіру до Бога і довіру Йому. Бог хоче, щоб ми жили для Його слави. Він хоче, щоб ми і наші сім'ї були прикладом для інших людей. Щоб кожен, хто нас знає, міг сказати «в цьому домі і в цих серцях живе Бог». Бог дав нам Свого єдиного Сина, щоб показав нам, як ми повинні жити. Господь Ісус навчає нас бути милосердними до інших, сповненими любові та смирення, а передусім – бути повністю відданими Богу та вдячними за все.

**«Бо так полюбив Бог світ,
що Сина свого Єдинородного дав,
щоб кожен, хто вірує в Нього,
не загинув, але мав життя вічне»
(Івана 3:16).**

«ТВОЄ СЛОВО — ТО ПРАВДА»

**Євангеліє від
Івана 17:17**

<https://emmaus-app.com/uk/>